

NÅDENS EVANGELIUM

Kapitel 7

RYCKA VERSER UR SITT SAMMANHANG?

Johannes 6	2
Liknelsen om Jesu brud	12
Efesierbrevet 2	13
Romarbrevet 8	16
Romarbrevet 9	18
Romarbrevet 10-11	21

Denna bok är fri att användas och spridas på alla sätt utom i syfte av försäljning av alla slag.

www.NyaTestamentet.nu
Patrik@NyaTestamentet.nu

RYCKA VERSER UR SITT SAMMANHANG?

Ofta när bibeln citeras kan anklagelsen komma att man, "rycker verser ur sitt sammanhang", det är en anledning till att jag vill ta upp några längre sammanhängande bibel stycken och kommentera dem. Dessa stycken har så mycket större tyngd än enskilda isolerade verser. Guds sanning blir än mer uppenbar och tveklös i längre texter som dessa.

JOHANNES 6

25 Och då de fann honom på andra sidan sjön, sade de till honom: Rabbi, när kom du hit?

*26 Jesus svarade dem och sade: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, **utan därför att ni har ätit av bröden och blivit mätta.***

27 Verka inte för den mat, som förgås, utan för den, som förblir till evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty honom har Fadern, Gud själv beseglat.

28 Då sade de till honom: Vad skall vi göra för att kunna verka Guds verk?

*29 Jesus svarade och sade till dem: **Detta är Guds verk, att ni tror på den som han har sänt.***

30 Då sade de till honom: Vad gör du då för tecken, så att vi kan se det och tro dig? Vad är det du gör?

31 Våra fäder åt manna i öknen, som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.

*32 Då sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Mose gav er inte brödet från himlen, **utan min Fader ger er det sanna brödet från himlen.***

33 Ty Guds bröd är det, som kommer ner från himlen och ger världen liv.

I vers 26 påpekar Kristus för de människor som följde Honom att de endast kom till Honom av köttliga anledningar, i detta fall därför att de fått bröd att äta. I vers 27 befäller Jesus folket att leva och verka för det andliga brödet, som är Han själv. Vanligt fysiskt bröd ruttnar och försvinner, det leder ingenstans, det andliga däremot leder till evigt liv. Det andliga måste komma först, allt annat är sekundärt. Vi är bara gäster på jorden och har begränsat med tid och energi.

I vers 28 frågar folket hur de ska kunna göra det? I vers 29 svarar Jesus att själva tron på Honom är Guds verk! För människan är detta omöjligt, men för Gud är allt möjligt. Alla kommer inte tro på Kristus, och det finns inget människan själv kan prestera för att ändra på det. Tron är en gåva. Guds nåd gör allt möjligt och människan kan inte uppnå något andligt av sig själv.

Nu begär de tecken från honom, de talar om Moses som gav deras förfäder fysiskt bröd från himlen. Jesus tillrättavisar dem och säger att det sanna brödet från himlen är det som ger evigt liv. Det sanna brödet är Han själv, inte fysiskt bröd som israeliterna åt i öknen i 40 år. Kristus är det andliga brödet. Genom Hans offer på korset blir även hedningar försonade och ärver evigt liv!

34 Då sade de till honom: Herre, ge oss alltid det brödet.

*35 Jesus sade till dem: **Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall inte hungra, och den som tror på mig skall aldrig törsta.***

36 Men jag har sagt er, att ni har sett mig och tror ändå inte.

*37 **Allt det min Fader ger mig, det kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag sannerligen inte kasta ut.***

38 Ty jag har kommit ner från himlen, inte för att göra min vilja, utan hans vilja, som har sänt mig.

*39 Och detta är min Faders vilja, som har sänt mig, **att jag inte skall förlora något av allt det som han har gett mig, utan att jag skall uppväcka det på den yttersta dagen.***

Nu begär folket att få detta andliga bröd, vilket är tron på Jesus Kristus. Jesus svarar att den som tror på Honom aldrig kommer att hungra och törsta. Precis som den fysiska människan är i behov av mat och dryck för att överleva, är den andliga människan i behov av andlig mat och dryck. Gud ger andlig föda som består i tron på Jesus Kristus för räddning genom Heliga Anden.

I vers 36 förkunnar Kristus att trots att många av dem ser och hör på Honom så kommer de inte att tro. I vers 37 får vi reda på varför de inte tror på Honom; De är inte Guds utvalda. Gud har älskat och förutbestämt ett folk som Han skall rädda till sista person, för sin egen ära, genom sin Son.

*"**Allt det min Fader ger mig, det kommer till mig...**"*

*"...att jag inte skall förlora något av **allt det som han har gett mig...**"*

Det är Fadern som gör det möjligt för människor att tro på Kristus. I vers 39 lovar Jesus att ingen som Fadern ger Honom kommer gå förlorad, utan Han ska uppväcka dem ALLA vid uppståndelsen och de skall ärva evigt liv. Alla sanna kristna som är födda av Gud, genom Heliga Anden, bevaras genom Guds kraft till evigt liv i tron på Kristi blod allena.

*40 **Detta är hans vilja, som har sänt mig, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.***

41 Då knorrade judarna över honom, därför att han sade: Jag är det bröd, som har kommit ner från himlen.

42 Och de sade: Är denne inte Jesus, Josefs son, vilkens far och mor vi känner? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?

*43 Då svarade Jesus och sade till dem: **Knorra inte med varandra.***

*44 **Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.***

I vers 41-42 blir judarna upprörda och förstår inte vad Han menar eftersom deras tänkande helt är mänskligt och köttsligt. Det stöter sig på Hans ord. Hur kan denne man, Jesus, komma från himlen?

Jesus vet detta och betygar för dom att **INGEN** människa kan tro utan att Fadern först drar människan till sig, och att **ALLA** som Fadern drar till sann tro på Kristus, genom Anden, skall ärva evigt liv. Evtigt liv är Guds gåva!

Vers 44 är en mycket viktig och rik vers. Den gör det klart att Fadern inte drar **ALLA** till Herren Jesus, men att **ALLA** som Han drar kommer räddas till evigt liv. Detta är Guds verk. Detta lovar Han. Vissa menar att Fadern drar exakt **ALLA** världens människor till Jesus, men det är inte sant.

1. För det första, miljardtals människor har levt och dött på jorden som aldrig hört talas om Jesus Kristus, hur har dessa "dragits" till Jesus om dom aldrig ens hört talas om Honom?

2. För det andra är det inte vad versen säger. Orden är raka. Om **ALLA** redan drogs till Herren Jesus vore versen helt betydelselös? Orden tappar ju då helt sin mening?

3. För det tredje så kan man av sammanhanget läsa att folket hela tiden tog anstöt av Kristus, och började klaga och knorra med varandra. Då skulle det vara fullständigt orimligt av Jesus att helt plötsligt ge dom rätt, och bekänna för dom att Fadern kommer dra **ALLA** till sig, och kommer uppväcka **ALLA** till evigt liv på den yttersta dagen?

Folket har haft fel hela tiden under samtalen med Jesus och Han har tillrättaviserat dem hela tiden. De tänker köttsligt och Han talar andligt. Även denna gång tillrättavisar Kristus folket och ger dom ett sanningens ord. Inget annat passar in i sammanhanget.

4. För det fjärde; Om Fadern drar **ALLA** människor, så måste Han även uppväcka **ALLA** människor till evigt liv vid uppståndelsen? Det är följden av versen. Att **ALLA** människor kommer bli räddade är uppenbart falskt.

Eller så skulle det betyda att Fadern på något mystiskt och osynligt vis, som bibeln är tyst om, "drar" de människor som även går förlorade till Jesus? Skulle Gud uppväcka människor till livets uppståndelse, för att sedan fördöma dom till den brinnande sjön? Omöjligt.

Detta skulle även motsäga allt Kristus precis sagt i vers 35, 37, 39, 40 och 54,

att de som kommer till Honom aldrig ska hungra eller törsta och ha evigt liv?
Alla som Fadern drar till Sonen skall Han sannerligen inte kasta ut?

Det motsäger även sammanhanget fullständigt; Kristus vill ju ge hopp och försäkran till de som tror på Honom? Jesus försäkrar att ALLA som Fadern ger och drar till Honom ska ärva evigt liv! Inte gå förlorade i helvetet? Vilket slags hopp och försäkran är det?

Faderns "dragande" skulle även bli helt meningslöst då? Vad för syfte eller nytta skulle Faderns dragande ha om de som dras ändå ska kastas i den brinnande sjön?

Johannes 6:44

Ingen kan komma till mig, **om inte Fadern** som har sänt mig **drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.**

Det finns få direkta verser i bibeln som så klart uppenbarar Guds suveräna nåd som vers 44. Verbet som översatts till "drar" är grekiskans "helkuo", eller "helko". Ordets användning i Nya Testamentet handlar på alla andra ställen om "släpande" eller "dragande" mot personens vilja eller motsträvigt.

Ordet betyder inte att "locka" eller "erbjuda" någon något, som många kanske tror att det betyder? Samma ord används i följande verser, då har det 2 gånger blivit översatt till "släpade" istället:

Jakobs brev 2:6

*Men ni har föraktat den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och **drar** er inför domstolar?*

Apostlagärningarna 16:19

*Men då hennes herrar såg, att deras hopp om vidare inkomst var ute, grep de Paulus och Silas och **släpade** dem till torget till stadens myndigheter.*

Apostlagärningarna 21:30

*Hela staden kom i rörelse, folk strömmade till och de tog Paulus och **släpade** honom ut ur templet. Och omedelbart stängdes portarna.*

Man har alltså föredragit det svenska ordet "drar" istället för "släpa" när man översatte vers 44, att känna till detta ger versen ännu större vikt. Ingen kommer till Jesus av egen kraft. Fadern måste släpa oss till Honom! Vi är mosträviga och förhärdade Syndare som helst vill gömma våra synder istället för att bekänna dom. Heliga Anden är Han som måste uppväcka oss och föda tron i vårt hjärta.

Tillbaka till Johannes 6:

45 Det är skrivet hos profeterna: De skall alla bli lärda av Gud. Var och en som har hört Fadern och lärt av honom, han kommer till mig.

46 Inte så, att någon har sett Fadern, utom den som är från Gud. Han har sett Fadern.

47 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig har evigt liv.

48 Jag är livets bröd.

49 Era fäder åt manna i öknen, och de dog.

50 Men detta är det bröd, som kommer ner från himlen, för att den som äter av det inte skall dö.

51 Jag är det levande brödet, som kommer ner från himlen. Den som äter av det brödet, han skall leva i evighet. Och det bröd, som jag skall ge är mitt kött, som jag skall ge för världens liv.

52 Då tvistade judarna med varandra, och sade: Hur kan denne ge oss sitt kött att äta?

53 Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.

54 Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

55 Ty mitt kött är verklig mat, och mitt blod är verklig dryck.

56 Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

57 Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever för Faderns skull, så skall också den som äter mig leva för min skull.

58 Detta är det bröd, som har kommit ner från himlen, inte som mannat era fäder åt och sedan dog. Den som äter detta bröd, han skall leva i evighet.

59 Detta sade han, då han undervisade i synagogan i Kapernaum.

I vers 45 talar Jesus om de profetiska orden från Jesaja kapitel 54 som talar om det nya förbundet och de nya löftena:

Jesaja 54:10

*Om än bergen viker bort och höjderna vacklar,
så skall min nåd inte vika från dig och mitt
fridsförbund inte vackla, säger HERREN,
din förbarmare.*

Jesaja 54:17

Inget vapen som smids mot dig skall ha framgång, och varje tunga som upphäver sig mot dig skall du i domen döma skyldig.

Detta är HERRENS tjänares arvedel, och deras rättfärdighet kommer från mig, säger HERREN.

Dessa är fantastiska profetior om nådens förbund i Kristus. Rättfärdighet från Gud, genom Sonen, av nåd, genom trons gåva! Rättfärdighet och försoning finns endast i Kristi fullbordade verk på korset.

I vers 48-50 förklarar Jesus skillnaden mellan andligt bröd, Han själv, och köttsligt bröd, fysisk mat. Den som äter Honom, det vill säga tror på Honom, skall ära evigt liv. Liksom fysisk mat håller den köttsliga kroppen vid liv, hålls det andliga vid liv genom tron på Jesus Kristus.

I vers 51 utvidgar Jesus detta och börjar tala om sitt offer på korset. Han skall offra sitt kött så att världen genom Hans offer får evigt liv. I vers 52 börjar judarna återigen klaga på Honom eftersom de inte kan förstå det andliga språk Jesus talar. I vers 53 säger Jesus återigen att den som inte tror på Honom och blir renad från synderna i Hans blod inte har evigt liv. Jesus är den enda vägen till Fadern. Den dubbla meningen i detta är att Kristus förutsäger nattvarden, kristna kommer att äta Hans kropp och dricka Hans blod symboliskt för att ära Hans frälsande verk på korset.

I vers 54 känner vi igen det uttryck som Jesus använder flera gånger i sitt tal, alla som tror på Honom, som tror på Hans person och verk, har evigt liv och kommer att uppväckas på den yttersta dagen. Kristus är den andliga maten som ger evigt liv.

60 *Många av hans lärjungar sade, när de hörde detta: **Detta är ett hårt tal, vem kan höra det?***

61 *Men Jesus, som visste inom sig själv, att hans lärjungar knorrade över detta, sade till dem: **Tar ni anstöt av detta?***

62 *Hur skall det då bli, om ni får se Människosonen stiga upp dit, där han förut var?*

63 *Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar till er är ande och är liv.*

64 *Men ibland er finns det några som inte tror. Ty Jesus visste från begynnelsen, vilka de var, som inte trodde, och vem det var, som skulle förråda honom.*

65 *Och han sade: **Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av min Fader.***

66 *Från den tiden drog sig **många** av hans lärjungar tillbaka och vandrade inte längre med honom.*

67 Då sade Jesus till de tolv: Inte vill väl också ni gå bort?

68 Simon Petrus svarade honom: Herre, till vem skall vi gå? **Du har det eviga livets ord,**

69 och vi tror och förstår att du är Kristus, den levande Gudens Son.

70 Jesus svarade dem: Har jag inte utvalt er, ni tolv? Och ändå är en av er en djävul.

71 Men det sade han om Judas Iskariot, Simons son. Ty han var den som skulle förråda honom, och var en av de tolv.

Jesu egna lärjungar och efterföljare kunde inte ta emot det som Jesus sa, de stötte sig på Hans ord och kunde inte tro. I vers 63 förklarar Jesus att det är Heliga Anden som föder en människa andligt, så att hon kan ta emot Guds ord. De ord Kristus talar är andliga och föder liv genom Andens verkan på hjärtat. Köttet, den naturliga människan, kan inte ta emot eller förstå det.

Romarbrevet 10:17

**So then faith cometh by hearing,
and hearing by the word of God.**

Jesus säger: "köttet är inte till någon nytta", denna sanning klyver fri vilja läran på mitten och spränger den i bitar. Människan har ingen självständig andlig förmåga, det är Gud som uppväcker. Tron är en gåva som den Heliga Anden verkar i en människas hjärta! Hur ödmjukande är inte sanningen?

Detta är något som återkommer hela tiden i hela detta tal; Kristus talar andligt medan folket tänker och talar köttsligt och mänskligt. Se verserna 26, 28, 30, 31, 41, 42, 52 och 60.

I vers 64 vittnar Jesus rakt ut för dom att vissa av dom inte tror. Han visste redan vilka som var Hans sanna lärjungar och att Judas skulle förråda Honom. Troligtvis säger Han detta för att sålla bort de lärjungar som Han inte längre ville skulle följa Honom.

I vers 65 säger Han återigen samma sak som Han sa i vers 44. Detta är väldigt ovanligt för Jesus, att upprepa något 2 gånger i samma tal. Vi måste därför konstatera att detta är en viktig sanning att begrunda.

Han säger till sina lärjungar att ingen kan komma till Honom, eller tro på Honom, om han inte får det som gåva av Fadern. Ser man till sammanhanget, och till vad Jesus sagt innan i sitt tal, är betydelsen tveklös:
1. Tron är en gåva genom Heliga Anden. **2.** Alla får inte denna gåva.

Nu vandrar många av Hans lärjungar bort, de som inte trodde, och Kristus frågar de andra lärjungarna, som stannade, om dom också vill gå sin väg? Lägg märke till att Jesus inte jagade och försökte omvända de lärjungar som lämnade Honom? Han visste att Fadern inte hade öppnat deras stenhjärta,

så att de ville tro, så Han lämnade dem. Jämför med:

Matteus 15:12

Då steg hans lärjungar fram och sade till honom: Vet du, att fariséerna tog anstöt, när de hörde det ordet?

*Och han svarade och sade: **Var planta, som min himmelske Fader inte har planterat, skall ryckas upp med rötterna.***

***Låt dem vara.** De är blinda och blindas ledare. Om nu en blind leder en blind, så faller de båda i gropen.*

Herren Jesus är aldrig ute efter att smickra eller att övertala någon att följa Honom. Han vet att inte alla människor är Hans får, att inte alla plantor är planterade av Gud. De som tar anstöt av Hans ord, och inte tror, dom låter Han vara. Inte ens Kristus kunde omvända någon genom sitt ord, som är sådden, om inte Fadern först plöjt jorden.

I vers 70 blir det återigen klart vem som valde vem, lärjungarna valde inte Kristus, Kristus valde dom. Det är anmärkningsvärt att Jesus redan nu kallar Judas för en djävul. Om det var meningen att Judas "skulle ha kunnat bli omvänd" och räddad blir dessa ord av Jesus helt obegripliga? Judas svek var förutbestämt:

Johannes 13:18

***Inte talar jag om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt.** Men skriften måste bli fullbordad: Den som åt brödet med mig, han lyfte mot mig sin häl.*

Johannes 17:12

*När jag var hos dem i världen, bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig. Jag bevarade dem, **och ingen av dem gick förlorad utom förtappelsens son**, för att Skriften skulle fullbordas.*

Johannes 13:26

*Då svarade Jesus: **Det är den, åt vem jag räcker brödet som jag nu doppar. Och när han hade doppat brödet, gav han det åt Judas Iskariot, Simons son.***

*Och efter det brödstycket for Satan in i honom. Jesus sade då till honom: **Det du gör, gör det snart.***

Slutligen, läs hela Johannes 6 igen: Vad är huvudbudskapet? Varför säger Kristus just det Han säger? Varför stöter Han bort människor?

35 Jesus sade till dem: Jag är livets bröd. **Den som kommer till mig skall inte hungra, och den som tror på mig skall aldrig törsta.**

37 Allt det min Fader ger mig, det kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag sannerligen inte kasta ut.

39 Och detta är min Faders vilja, som har sänt mig, att jag inte skall förlora något av **allt det som han har gett mig, utan att jag skall uppväcka det på den yttersta dagen.**

40 Detta är hans vilja, som har sänt mig, **att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.**

44 Ingen kan komma till mig, om inte **Fadern** som har sänt mig **drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.**

54 Den som äter mitt kött och dricker mitt blod **har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.**

63 Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar till er är ande och är liv.

64 Men ibland er finns det några som inte tror. Ty Jesus visste **från begynnelsen**, vilka de var, som inte trodde, och vem det var, som skulle förråda honom.

65 Och han sade: **Därför** har jag sagt er att **ingen** kan komma till mig om det inte **blir honom givet av min Fader.**

Jämför med:

Johannes 17:1

Sedan Jesus hade talat detta, lyfte han upp sina ögon mot himlen och sade: Fader, stunden har kommit. Förhårliga din Son, för att också din Son må förhårliga dig,

såsom du har gett honom makt över allt kött, **för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom.**

Johannes 17:6

Jag har uppenbarat ditt namn för **de människor som du har gett mig från världen. De var dina, och du har gett mig dem, och de har hållit ditt ord.**

Nu har de förstått att allt det **du har gett mig**, det är från dig.

*Ty de ord som du har gett mig, **har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har i sanning förstått att jag har utgått från dig, och de har trott att du har sänt mig.***

Jag ber för dem. För världen ber jag inte utan för dem som du har gett mig, ty de är dina.

Johannes 17:11

*Och nu är jag inte längre i världen, **men de är i världen, och jag kommer till dig. Helige Fader, bevara genom ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett.***

*När jag var hos dem i världen, **bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig. Jag bevarade dem, och ingen av dem gick förlorad utom förtappelsens son, för att Skriften skulle fullbordas.***

Vi vet att Jesu bön aldrig är överksam. Om då Hans syfte är att rädda varje individ i hela världen, varför ber Han då inte för dem? Är det rimligt att tro att Kristus dog för ALLA individer, när Han inte ber för ALLA individer?

Herren Jesus ber för sina utvalda, för sina får, alla som Fadern har dragit och givit Honom. Lägg ihop alla verser där Jesus talar om de utvalda, "ALLT/ALLA som Fadern ger/gett Honom", det är dessa som Han ska uppväcka till evigt liv på den yttersta dagen:

** **Allt det min Fader ger mig, det kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag sannerligen inte kasta ut.***

** **att jag inte skall förlora något av allt det som han har gett mig, utan att jag skall uppväcka det på den yttersta dagen.***

** **Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.***

** **ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av min Fader.***

** **för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom.***

** **de människor som du har gett mig från världen. De var dina, och du har gett mig dem, och de har hållit ditt ord.***

** **Jag ber för dem. För världen ber jag inte utan för dem som du har gett mig, ty de är dina.***

** **bevara genom ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett.***

** bevarade jag i ditt namn **dem som du har gett mig. Jag bevarade dem, och ingen av dem gick förlorad utom förtappelsens son, för att Skriften skulle fullbordas.***

** såsom du har gett honom makt över allt kött, **för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom.***

** Av **dem som du har gett mig har jag inte förlorat någon.***

Det finns ännu fler exempel i Johannes kapitel 17 men dessa som vi tittat på här räcker.

LIKNELSEN OM JESU BRUD

Fadern har från evigheten älskat och utvalt ett folk som Han skall rädda genom Sonen. Han har valt att ge Sonen äran, så att alla ska ära Sonen som de ärar Fadern. Fadern ger de utvalda till Sonen, Han drar och släpar fåren till Sonen. Och fåren hör, och tror, Kristi evangelium.

Det är Fadern som utvalt bruden/fåren åt sin Son, ingen brud/får utväljer sig själv! Men detta är just vad många falska evangelium lär. Vet inte Jesus vem Han ska gifta sig med? Känner Han inte sin brud/sina får? Kan "Jesu får" av "fri" vilja själva omvandla sig fram och tillbaka till getter eller får?

Romarbrevet 8:28

*Men vi vet, att för dem som älskar Gud, samverkar allt till det bästa, **för dem som är kallade efter hans rådslut.***

***Ty dem vilka han förut har känt, dem har han också förut bestämt** att bli hans Sons avbilder, för att han skall vara den förstfödde bland många bröder.*

*Men dem som han har **förutbestämt**, dem har han också **kallat**, och dem som han har **kallat**, dem har han också **rättfärdiggjort**, och dem som han har **rättfärdiggjort**, dem har han också **förhärligat**.*

Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?

Hur kan Paulus skriva såhär om Gud inte förutbestämt och kallat en brud till sin Son? Vem utväljer?

Markus 13:20

Och om Herren inte förkortade de dagarna, så skulle inget kött bli frälst. **Men för de utvaldas skull, dem som HAN har utvalt, har han förkortat de dagarna.**

Johannes 15:16

Ni har inte utvalt mig, utan JAG har utvalt er och JAG har bestämt om er, att ni skall gå ut och bära frukt och er frukt skall bestå, för att Fadern må ge er vad ni ber honom om i mitt namn.

Det falska evangeliet reducerar bröllopet till ett "erbjudande". När Jesus anländer till bröllopet behöver det inte ens finnas någon brud där alls? Vem vet egentligen vem som slutligen kommer dyka upp på bröllopet? Man lär ju att Jesu blod egentligen inte direkt räddade en enda människa? Gud har bara lagt ut ett erbjudande?

Fullkomlig lycka kan väl Jesus inte känna om Han inte får gifta sig med just den brud som Hans Fader gav Honom och som Han ville gifta sig med? Det falska evangeliumet påstår ju att Fadern har utvalt hela världens befolkning att potentiellt vara Sonens brud? Du ser, liknelsen tappar all kraft och hopp, den förlorar sin mening?

Nej, Kristus köpte sina får med sitt eget blod. Han la ner sitt liv för sina får. Han har inte spillt sitt blod i onödan, inte en droppe spills verkningslös!

Bruden är församlingen. Guds får. De utvalda. Alla troende i Jesus Kristus. Fadern utväljer bruden åt sin Son och bröllopet sker vid den sista dagen.

Matteus 22:2

Himmelriket är likt en kung, **som gjorde bröllop åt sin son.**

Uppenbarelseboken 19:7

Låt oss glädjas och fröjdas och ge honom äran, **för Lammets bröllop har kommit och hans hustru har gjort sig redo.**

EFESIARBREVET 2

1 Också ni var döda i överträdelser och synder,

2 i vilka ni förut vandrade, efter denna världens sätt, efter fursten över luftens värde, den ande som nu är verksam i otrons barn.

3 Bland vilka *vi alla* förut vandrade i vårt köttets begärelser *och gjorde vad köttet och sinnet ville. Vi var av naturen vredens barn liksom de andra.*

Paulus talar här om kristna. Vi var alla andligt döda innan Gud drog oss till sig och öppnade oss till tron på Kristus. Vi vandrade i otro. Satan hade makt över oss och hans ande verkade i oss. Vår vilja följde vårt onda fallna hjärta och vi gjorde vad köttet och sinnet ville.

Av naturen, i oss själva, var vi andligt döda. Vi kunde inte behaga Gud i detta tillstånd. Paulus talar om den fallna mänskliga naturen som bara kan synda och framhärda i otro.

4 Men Gud som är rik på barmhärtighet, har för den stora kärleks skull varmed han har älskat oss,

5 gjort oss som var döda genom synderna, levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta.

6 Och han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i det himmelska, i Kristus Jesus,

7 för att han i kommande tidsåldrar skulle bevisa sin nåds oändliga rikedom genom sin godhet mot oss i Kristus Jesus.

Det är i vårt döda tillstånd som Gud griper in, av nåd, och räddar. Inte för att vi älskar Honom, för det kunde och ville vi inte, utan för att Han älskat oss. Det är Gud själv som uppväcker och räddar till liv. Av nåd är ni frälsta!

Människan själv har ingen del i detta genom något slags samarbete av "självständig" vilja? Människan är död och kan inte samarbeta eller göra något annat än synda och förbli i otro. Satan höll oss bundna. Ingen kastar ut satan av egen vilja och kraft, människan förstår inte ens att satan håller henne! Gud själv är Han som gör levande av sin nåd!

Matteus 12:28

Men är det så, att jag med Guds Ande driver ut de onda andarna, då har ju Guds rike kommit till er.

Gud inte bara uppväcker från de döda; Han sätter oss även tillsammans med Kristus i himlen! Precis som Fadern inte enbart uppväckte Jesus, utan tog Honom även upp till himlen och satte Honom på sin högra sida.

Gud uppväcker ingen från de döda för att döda honom igen, när Gud uppväcker från de döda frälser Han upp till himlen! Guds gåvor är fullkomliga! När Gud räddar, då räddar Han!

8 Ty av nåden är ni frälsta genom tron, och inte av er själva, Guds gåva är det,

9 inte av gärningar, för att ingen skall berömma sig.

10 Ty vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett för att vi skall vandra i dem.

Gud uppväcker från döden i synden genom att ge människan tron. Tron är nådegåvan! Tron är inte av oss själva, det är en andlig gåva från Gud.

Vi blir inte heller frälsta av gärningar. Gärningarna är Guds, Han verkar ju även tron, genom Heliga Anden, i oss! Därför finns ingen berömmelse för människan. Ingen människa kan berömma sig av sin tro eller sina gärningar för de är inte hans. Allt tillhör Gud. Allt görs i kraft av Gud. Inget gott är av oss själva. Allt är gåvor och nåd.

De troende i Kristus är Guds verk! Vi är Hans skapelse, för Hans ära.

Denna text är så vacker, den sätter punkt för all mänsklig stolthet en gång för alla. Människans stolthet har drivit henne bort från Gud sedan begynnelsen. Denna vägran att ge Gud äran. Man bara måste behålla något för sig själv att kunna ha berömmelse i, något som skiljer just mig från alla andra?

Denna text flyttar all fokus bort från människan och riktar den på Gud och Hans oändliga nåd och härlighet. Tillbe Gud och prisas Honom, allt tillhör Honom!

Uppenbarelseboken 4:8

De fyra varelserna hade vardera sex vingar runt omkring och de var innantill fulla med ögon. Och de hade ingen vila dag eller natt, och sade: Helig, Helig, Helig är Herren Gud, den Allsmäktige, han som var och som är och som skall komma.

Och när dessa varelses prisar, ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheternas evigheter,

då faller de tjugofyra äldste ner inför honom, som sitter på tronen och tillber honom, som lever i evigheternas evigheter, och kastar sina kronor inför tronen och säger:

Herre, du är värdig att ta emot pris, ära och makt, ty du har skapat allt, och genom din vilja är de till och skapades de.

Rättfärdighetens kronor tillhör Gud, de blir kastade framför Hans fötter. Inget tillhör människan som hon inte fått av Gud!

ROMARBREVET 8

28 Men vi vet, att för dem som älskar Gud, samverkar allt till det bästa, **för dem som är kallade efter hans rådslut.**

29 Ty dem vilka han förut har känt, dem har han också förut bestämt att bli hans Sons avbilder, för att han skall vara den förstfödde bland många bröder.

30 Men dem som han har förutbestämt, dem har han också kallat, och dem som han har kallat, dem har han också rättfärdiggjort, och dem som han har rättfärdiggjort, dem har han också förhärligat.

De människor som älskar Gud är kallade efter HANS vilja. De älskar Gud eftersom Gud älskade dem först, 1 Johannes 4:19. De människor, som Gud innan världens skapelse kände, bestämde Han att rädda, genom sin Son, så att de ALLA ska bli förhärligade i Jesu avbild. Johannes 17:22-24.

De förutbestämda, de utvalda människor som Gud har bestämt att rädda, dem har Han också dragit till sig, Johannes 6:44. Och inte bara det, Han har även rättfärdiggjort dem i Kristus, mer, Gud har redan förhärligat dem i himmelriket! Allt är redan klart i Guds ögon! Gud förlorar inte. Hans starka hand genomför vad Han i sin makt har bestämt!

Jeremia 1:4

HERRENS ord kom till mig. Han sade:

"Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig,
och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken."

Gud känner sina utvalda, INNAN, de föds till denna värld. De utvalda utväljer inte sig själva, utan Gud utväljer efter Hans egen avsikt. Gud "förutser" inte vilka människor som presterar och utväljer efter det. Utkorelsen beror på Gud, inte på människan själv. Gud är skillnaden, inte människan själv. Guds nåd är skillnaden, inte mänsklig vilja, strävan eller prestation. Gud har äran.

Romarbrevet 9:11

Ty **innan** barnen var födda, och **innan** de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds avsikt enligt utkorelsen** skulle bestå, **inte** på grund av gärningar, **utan på honom som kallar,**

31 Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?

32 Han, som inte har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla, hur skall han inte också skänka oss allt med honom?

33 *Vem vill anklaga Guds utvalda? Gud är den som rättfärdigar.*

34 *Vem är den som vill fördöma? Kristus är den som har lidit döden, ja, än mer, som också har uppstått, och som sitter på Guds högra sida och manar gott för oss.*

Detta är hoppet; Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Gud skonade inte sin egen Son för att rädda sina utvalda! Hur kan Han tydligare visa sin nåd, kärlek och trofasthet? Vår eviga räddning står skriven i Hans ende Sons blod! Uppenbarelseboken 13:8.

Vem ska kunna anklaga Guds får och förneka oss frälsning? Gud själv är ju den som rättfärdiggjort oss? Vem kan säga emot Gud? Vi har ju inte rättfärdiggjort oss själva? Vad blir vi räddade ifrån, om inte Guds egen vrede? Det är endast HAN som har makten att rädda eller evigt fördöma.

Vem kan fördöma oss? Är inte Gud Skaparen och Han som är Allsmäktig? Vem dog för att köpa oss frälsning? Kristus dog inte i onödan, Hans blod köpte verkligen frälsningen för alla Hans utvalda! Så vem kan påstå att vi inte är frälsta? Vem har makt över Gud? Sitter inte Kristus fortfarande på Guds högra sida och manar gott för oss? Vem behöver då frukta? Jubla!

35 *Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Bedrövelse eller ångest eller förföljelse eller hunger eller nakenhet eller fara eller svärd?*

36 *Såsom det är skrivet: För din skull blir vi dödade hela dagen, vi har blivit aktade såsom slaktfår.*

37 *Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom, som har älskat oss.*

38 *Ty jag är övertygad om, att varken död eller liv, varken änglar eller furstendömen eller makter, varken de ting, som nu är, eller de ting, som skall komma,*

39 *varken höghet eller djuphet eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus, vår Herre.*

Vem kan skilja Gud från Hans kärlek till Sonen och Hans utvalda? Inget. Segern har Gud redan säkrat, genom Kristus. Han har älskat oss innan vi älskade Honom, vad har vi att frukta?

Inget skapat kan skilja fåren från Guds försonade kärlek i Kristus! Inget.

Jag tycker detta bibelstycke är bland de vackraste och mest känslösamma i hela bibeln. Ändå kan många bekännande kristna inte förstå det, eftersom de inte tror på Guds utkorelse. Att Gud har utvalt ett folk till sig själv som Han ska rädda. Guds Israel. Både judar och hedningar i det nya förbundet i Jesu blod.

Romarbrevet 8:28-39 handlar inte om människan generellt, inget i texten antyder det. Det står däremot vilka texten handlar om:

"dem som är kallade efter hans rådslut"

"dem vilka han förut har känt"

"dem som han har förutbestämt"

"Guds utvalda"

Dem som är kallade efter HANS rådslut, dem vilka Han förut har känt och Guds utvalda är redan rättfärdiggjorda. Vem kan döma dem skyldiga? Guds förutbestämda är redan förhärligade, vem kan ändra på det?

Om hela denna text talade till människan generellt, vilket inget talar för, eller till alla bekännande kristna, sanna som falska, innebär detta att ALLA till slut kommer bli räddade eftersom Gud lovar att INGET kan skilja dem från Hans kärlek? Hur stämmer detta med resten av bibeln? Blir ingen dömd på domedagen? Kommer ingen att ropa: "Herre, Herre"?

Eller så innebär detta att man kan glida emellan fingrarna på Guds "älskande" hand rakt ner i helvetet, vilket skulle göra Gud till en lögnare?

Så vad ska vi tro? Vad säger egentligen texten? Kan man lita på Gud?

ROMARBREVET 9

10 Och inte endast det, så var det också, när Rebecka blev havande genom Isak, vår fader.

*11 Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,***

12 blev det sagt till henne: Den äldre skall tjäna den yngre,

*13 såsom det är skrivet: **Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.***

14 Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig? Nej, inte alls!

*15 Ty han säger till Mose: **Jag skall vara barmhärtig mot den som jag visar barmhärtighet mot och jag skall förbarma mig över den som jag förbarmar mig över.***

16 Så beror det nu inte på någon mans vilja eller strävan, utan på Guds barmhärtighet.

Paulus börjar sin utläggning med att göra klart att Guds val att välsigna Jakob gjordes innan han var född. Jakob blev inte välsignad för något han gjort eller

något som fanns i honom, detta var Guds suveräna val. Samtidigt valde Gud Esau till förtappelse. Han hatade honom.

Malaki 1:1

Denna profetia innehåller HERRENS ord till Israel genom Malaki.

*Jag har älskat er, säger HERREN. Och ni frågar: "På vilket sätt har du älskat oss?" **Var inte Esau bror till Jakob?** säger HERREN. Jakob älskade jag,*

men Esau hatade jag. Jag gjorde hans berg till en ödemark och gav hans arvedel åt öknens schakaler.

Israel såg inte nåden de stod i, de frågar Gud hur Han har älskat dom? Och Gud svarar: "*Var inte Esau bror till Jakob?*". Här öppnar Gud sanningen för dom; Jakob och Esau var tvillingar av samma kött, men även fast de var bröder älskade Gud Jakob och hatade Esau. De var från samma moderliv, ändå välsignar och älskar Gud Jakob, dvs andliga Israel, men fördömer Esau som representerar alla icke troende. Om detta inte lär oss nåd och ödmjukhet kan inget lära oss. Gud är Allsmäktig och krossar all mänsklig stolthet.

Paulus fortsätter: "*Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig?*". Detta är exakt den mänskliga tanken som dyker upp hos många och det är också därför Paulus skriver ut det. Svaret är att Gud är Allsmäktig! Människans räddning och fördömelse är i Hans hand och Han har ära både i sin nåd och kärlek, och i sin rättvisa och vrede. Det handlar inte om människan själv, om hennes vilja eller strävan, utan om Gud! Han är i fokus och i centrum och har ALL ära och makt. Vem ska döma Gud?

Den mänskliga frågan, "*Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig?*", visar även att detta är den enda rätta tolkningen av denna text. Om Gud tex istället hade menat att Han "förutsåg" att Jakob skulle tro på Honom, och därför valde att välsigna honom, och inte Esau, hur är det då orättvist? Det kan inte vara den rätta tolkningen eftersom frågan då blir meningslös. Dessutom säger Gud även varför Han välsignar och älskar Jakob, och vi läser inte ett ord om Jakobs egen tro, prestation, strävan eller vilja:

*"Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, **för att Guds AVSIKT ENLIGT UTKORELSEN skulle bestå, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar,**"*

Människan vill ha en gud som är deras egen avbild, man vill ha en gud som älskar eller hatar grundat på vad människan själv gör. Bibelns Gud räddar dock ALDRIG grundat på människans egen prestation, strävan eller vilja, utan för sin egen eviga ära och nåds skull i Jesus Kristus. All mänsklig ära och stolthet är nertrampad. Frälsningen, makten och äran tillhör Gud allena!

17 Ty skriften säger till Faraos: **Just till detta har jag uppväckt dig, att jag skall visa min makt på dig, och att mitt namn skall bli förkunnat på hela jorden.**

18 Så förbarmar han sig nu över vem han vill, och vem han vill förhärda han.

19 Du säger då till mig: **Vad har han då att förebrå oss? Vem kan stå emot hans vilja?**

20 Ja väl, o människa, vem är du, som vill tråta med Gud? Inte säger väl verket till sin mästare: Varför har du gjort mig sådan?

21 Har inte krukmakaren den makten över leret att av en och samma klump göra ett kärl till heder, och ett annat till vanheder?

22 Men om nu Gud, då han ville låta se sin vrede och göra sin makt känd, med stort tålmod hade fördrag med vredens kärl, **som var tillredda till förtappelse,**

23 och detta för att han skulle göra sin härlighets rikedom känd på barmhärtighetens kärl, **som han i förväg berett till härlighet.**

Paulus fortsätter med exemplet Faraos. Det var aldrig meningen att Faraos skulle bli omvänd, Gud hade skapat honom för sitt eget syfte just för den tiden och stunden. Gud valde att förhärda Faraos hjärta för att visa sin makt för Israel och för hela världen. Gud har makt och rätt att både förbarma sig över människan och förhärda människan. Skulle detta då innebära att människan inte är ansvarig för sina handlingar? Vad säger Faraos själv?

2 Moseboken 9:27

Och faraos sände och kallade till sig Mose och Aron och sade till dem: **Jag har syndat denna gång. HERREN är rättfärdig, men jag och mitt folk är onda.**

2 Moseboken 10:16

Då kallade faraos snabbt till sig Mose och Aron och sade: **Jag har syndat mot HERREN, er Gud, och mot er.**

Därför ber jag er nu om att förlåta min synd bara denna gång och be till HERREN, er Gud, att han endast tar bort denna död från mig.

Sedan läser vi: "Du säger då till mig: Vad har han då att förebrå oss? Vem kan stå emot hans vilja?". Paulus använder återigen den mänskliga frågan i sin utläggning. Hur kan Gud ställa oss till svaret för våra handlingar och otro om Han själv väljer att förhärda de otroende? Hur kan Gud kräva av människan att hon omvänder sig fast hon inte har förmågan att omvända sig?

Gud kommer INTE hållas ansvarig för människans synd, ovilja och uppror, även fast Gud själv kontrollerar allt detta, det är sanningen, hur mycket

människan än protesterar. Om Gud väljer att förhärda en syndare, för sitt eget syfte, och straffa honom kan ingen anklaga Honom. Detta är Hans skapelse. Hur svarar Heliga Anden genom Paulus denna anklagelse? Gör han en lång utläggning och försöker "försvara" Gud efter mänsklig visdom? Nej, han skriver endast: "*Ja väl, o människa, vem är du, som vill träta med Gud?*".

Bibelns korta svar visar även att den mänskliga protesten inte var felriktad:

Romarbrevet 9:19

*Du säger då till mig: **Vad har han då att förebrå oss?
Vem kan stå emot hans vilja?***

Om protesten var "orättvis" eller "felaktig" då hade Gud, genom Paulus, givit ett helt annat svar. Han hade då även haft ett utmärkt läge att reda ut alla missuppfattningar i frågan, men det gör han inte. Detta visar entydigt att detta är den enda rätta tolkningen av denna text.

Gud har valt att inte förbarma sig över alla. Gud är krukmakaren. Vissa människor har Han valt att visa sin fullkomliga vrede och rättvisa på, detta gör Hans härlighet så mycket större på de människor som Han för sin egen nåds skull valt att rädda, eftersom de egentligen förtjänade samma öde som de som går förlorade.

Ordspråksboken 16:4

*HERREN har gjort var sak för sitt särskilda syfte,
även den ogudaktige för olyckans dag.*

ROMARBREVET 10-11

16 Men, inte alla har blivit evangelium lydiga. Ty Jesaja säger: **Herre, vem har trott vår predikan?**

17 Så kommer tron av predikan, men predikan genom Guds ord.

18 Så frågar jag nu: **Har de inte hört det?** Jo, visserligen. Deras ljud har gått ut över hela jorden, och deras ordtill världens ändar.

19 Men jag frågar vidare: **Har då Israel inte fått veta det?** Redan Mose säger: Jag skall uppväcka er avund mot ett folk, som inte är ett folk, mot ett hednafolk utan förstånd skall jag reta upp er.

20 Och Jesaja vågar till och med säga: **Jag blev funnen av dem som inte sökte mig, jag har blivit uppenbar för dem som inte frågade efter mig.**

21 Men om Israel säger han: Hela dagen har jag sträckt ut mina händer till ett olydigt och motsträvigt folk.

Paulus ställer frågan, vem tror? Varför tror någon? Varför förblir vissa i otro? Han tar israeliterna som exempel, har de kanske inte hört evangelium? De flesta av dom tror ju inte? Varför tror dom inte?

Nej, visst har de hört evangelium, men alla vill inte tro. Det är poängen han gör. Tron kommer genom att Guds ord predikas, men inte alla får andliga öron att höra med så att de kan ta emot Ordet.

Jesaja profeterade: **"Jag blev funnen av dem som inte sökte mig, jag har blivit uppenbar för dem som inte frågade efter mig."** Profetian vittnar om Guds nåd på de människor som tror evangelium, om Guds plan att söka upp sina förlorade får och rädda dem alla genom evangelium om Kristus.

1 Så frågar jag nu: **Har då Gud förkastat sitt folk?** Nej, inte alls! Ty jag är också en israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam.

2 Gud har inte förkastat sitt folk, som han kände förut. Eller vet ni inte vad Skriften säger om Elia, hur han inför Gud träder upp emot Israel och säger:

3 Herre, de har dräpt dina profeter och rivit ner dina altaren, och jag har blivit lämnad ensam kvar, och de söker efter mitt liv.

4 Men hur lyder svaret från Gud till honom? **Jag har låtit sju tusen män bli kvar åt mig, som inte har böjt knä för Baal.**

5 Så finns också i denna tid en kvarleva, enligt utkorelsen av nåd.

6 Är det nu av nåd, så är det inte mer av gärningar; annars skulle nåd inte mer vara nåd. Är det av gärningar, så är det inte mer nåd, annars skulle gärning inte mer vara gärning.

Gud har inte övergivit israeliterna, Gud har sammanfogat både judar och greker i ett genom Kristus. Paulus själv och många andra judar trodde ju på Jesus som Messias. Visst förblir många av de köttsliga judarna i otro men så var det också på profeten Elias tid. Romarbrevet 9:6.

Elia trädde upp inför Gud och vittnade om att folket avfallit och gått så långt att de ville mörda honom. Han klagade på folket och deras ondskas, hur han själv i sin nit för Gud bara blev mer och mer förföljd och hatad. Men Gud säger: **"Jag har låtit sju tusen män bli kvar åt mig, som inte böjt knä för Baal."**

Gud gav nåd åt 7000 män i Israel på den tiden, på samma sätt har Han idag en liten kvarleva sanna troende människor på jorden enligt sin utkorelse. Hela mänskligheten får inte "samma" nåd, endast Guds folk kommer räddas.

Om det nu är av nåd som Gud utväljer, så kan det inte vara av mänsklig strävan eller förtjänst på något sätt. Utkorelsen sker av nåd och nåd allena.

7 Hur är det alltså? Det som Israel söker, det har det inte fått, **men de utkorade har fått det, de andra är förblindade,**

8 så som det är skrivet: **Gud har givit dem en sömaktighetens ande, ögon så de inte skulle se, och öron så de inte skulle höra ända till denna dag.**

9 Och David säger: Må deras bord bli till en snara och till en fälla, må det bli till en stötesten, och till en vedergällning för dem.

10 Må deras ögon bli förmörkade, så att de inte ser, och böj alltid deras rygg.

11 Så frågar jag nu: Har de då fördenskull stött sig, för att de skulle falla? Nej, inte alls! **Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna,** för att detta skulle uppväcka dem till avund.

12 Är nu deras fall världens rikedom, och deras avtagande hedningarnas rikedom, hur mycket mer skall inte deras fullhet bli?

Staten Israel hade avfallit från Gud vid tiden då Kristus kom, de ville ha Gud på sina egna villkor. De sökte en gud som rättfärdiggjorde människan grundat på mänsklig prestation. Kort sagt ville de ha en gud som alla andra religioner i världen söker efter, inklusive falsk kristendom. Gud vill dock inte ha någon del i det, och räddar istället vem Han vill för sin egen ära! De troende i Jesus Kristus är Guds sanna folk, judar som hedningar.

Resten av det judiska folket avvisade Kristus, de ville inte tro på Honom.

Johannes 12:37

Fastän han hade gjort så många tecken inför dem,
trodde de inte på honom,

för att det ordet skulle fullbordas, som profeten
Jesajas hade sagt: **Herre, vem trodde vår predikan,
och för vem blev Herrens arm uppenbarad?**

Därför kunde de inte tro, ty Jesaja har vidare sagt:

**Han har förblindat deras ögon och förhärdat
deras hjärtan, så att de inte kan se med ögonen
och förstå med hjärtat och bli omvända, så att
jag får hela dem.**

Detta sade Jesaja, när han såg hans härlighet
och talade om honom.

Jämför:

Romarbrevet 11:7

Hur är det alltså? Det som Israel söker, det har
det inte fått, **men de utkorade har fått det,**

de andra är förblindade,

*så som det är skrivet: **Gud har givit dem en sömnaktighetens ande, ögon så de inte skulle se, och öron så de inte skulle höra ända till denna dag.***

*Och David säger: **Må deras bord bli till en snara och till en fålla, må det bli till en stötesten, och till en vedergällning för dem.***

Må deras ögon bli förmörkade, så att de inte ser, och böj alltid deras rygg.

Gud är Allsmäktig. De människor som Gud inte gav nåd, förhärdade Han istället, så att de blev ännu mer förstockade i sin otro. Gud tillslöt deras ögon och öron, de KUNDE inte tro, istället mördade de Messias.

Apostlagärningarna 4:27

*Ja, sannerligen församlade sig både Herodes och Pontius Pilatus tillsammans med hedningarna och **Israels folk** mot din helige son Jesus, den du har smort,*

till att utföra vad din hand och ditt rådslut förut hade bestämt skulle ske.

David profeterar om Jesu lidande och Guds straff över den icke troende staten Israel.

Psaltaren 69:22

De gav mig galla att äta och ättika att dricka i min törst.

Låt deras bord framför dem bli en snara och en fålla för de säkra.

Låt deras ögon bli förmörkade så att de ej ser, låt deras höfter ständigt vackla.

Utjut din vrede över dem, låt din vredesglöd hinna upp dem.

Låt deras gård bli öde, låt ingen bo i deras hyddor.

Ty de förföljer den som du har slagit och ordar om hur de plågas som du har sårat.

Lägg skuld till deras skuld, låt dem inte få del av din rättfärdighet.

Låt dem utplånas ur de levandes bok,
låt dem inte bli uppskrivna bland de rättfärdiga.

Men jag är betryckt och plågad, Gud,
låt din frälsning skydda mig!

Gud använder judarnas otro och förhärdelse för att ta evangelium till resten av världens folk. Inget som sker är utan anledning och orsak, Gud har format allt efter sin plan och sin slutgiltiga avsikt.

Romarbrevet 11:30

Ty liksom ni förut inte trodde på Gud, **så har ni nu genom deras otro fått barmhärtighet,**

så har nu också de inte trott, för att genom den barmhärtighet, som ni har fått, också de skulle få barmhärtighet.

Ty Gud har inneslutit alla under otro, för att han skall förbarma sig över alla.

Apostlagärningarna 2:23

Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom.